

Formanden (Krabbe): Folketingsmanden for Sorø Amts 1ste Valgkreds har Ordet.

Bahle: Jeg ønskede gjerne at sige et Par Ord til Forsvar for den Tanke, den ærede Ordfører har fremsat angaaende det mindre Rigtige i, gennem denne Lov at give Forskifter, hvorved man binder forskjellige Borgere og underkaster dem Politiets Tilsyn. I den Virksomhed, hvortil jeg er knyttet, er der en saadan Forbindelse baade mellem Arbejdstagere og Arbejdsydere, at Søndagsarbejde saa at sige aldeles er bortfaldet; det udsøes kun frivilligt. Dette er kommet tilstede ved det ypperlige Sammenhold, der vises fra begge Sider, og man ser deraf, hvad der lader sig opnaa ad Frivillighedens Vej. Dette er saa meget mere styrkende for Folket, som saadanne Overenskomster ganske anderledes lade sig overholde end de Paabud, som det skal overlades til det sædvanlige Politii at overholde. Dette var den ene Bemærkning, jeg vilde gjøre, fordi det her paa et temmelig stort og vidtfor-grenet Omraade har viist sig, at man aldeles virksomt kan gaa Frivillighedens Vej. Hvorfor skalde man da ikke ogsaa kunne gaa den paa alle andre Omraader, naar blot Bedkommende kunne vise den Dygtighed, som hører til for at naae saa vidt, at man faar ordnet et saadant Forhold paa selvstændig Vis. — Den anden Grund, hvorfor jeg har tilladt mig at bede om Ordet, er den, at jeg nødvendig maa gjøre den Opfat-telse gjældende, at det fra Troens og Religionens Side er skadeligt at lade et enkelt af de her i Landet værende Samfund blive stillet under andre Vilkaar end andre. Naar man er en Ven af dette Samfund, vil man altfaa nødig have, at Lovens ikke altid sine Haand griber fat paa et Omraade, hvor kun den højeste Grad af Frihed bør herske. Hvor den Land er, som her tales om, er Friheden, men hvor den Land er, der er ogsaa Ordenen; thi den veed selv at holde Orden, men den vil nødig bringes ind under Sta-tens Formynderskab. Nagtet Folketirken er flaaet fast — og vi maa høre os derunder, fordi det staar i Grundloven — maa det dog altid holdes for Die, at man kan gjøre store Brud paa, hvad der i Virkeligheden er Sandhed. Et saadant Brud ved Uklogskab, af Misforstaaelse, er flet ved Grundloven, den Gang man opfandt det det uheldige Ord „Folketirken“; men de, der bragte det ind i Grundloven, toge det dog ikke fuldt saa masstot og grovt som de, der senere skulle afstemme derom. Da Grundlovsubklasket kom ind i denne Sal, stod der meget klart og simpelt: Den evangelisk-lutheriske Kirke er som den, hvortil den overveiende Del af Folket be-tynder sig, at anse som den danske Folkekirke“, men man stilledes her i denne Sal Ordene: „som den, hvortil den overveiende Del af Folket be-tynder sig, at anse som“, og sagde ganske kort:

„Den evangelisk-lutheriske Kirke er den danske Folkekirke“. Derved blev dette flaaet fast; men havde det Andet blevet staaende, kunde Forholdet have løst sig med Liden. Hvis man vilde gaa ind paa min Tanke, vilde jeg ønske, at der kunde komme til at staa i Titelen: Lov om den offentlige Fred paa Statens almindelige Hviledage og Festsdage. (Ordføreren: Der er ikke stillet Forslag derom!) Det er ganske vist, som den ærede Ordfører siger, at det ikke er stillet som Forslag, men man stiller ikke et saadant Forslag, naar man ikke af Forhandlingerne ser, om Tanken finder nogen Tilslutning.

Solstein-Solsteinborg: Jeg skal ikke komme ind paa de store brændende Spørgsmaal, som ligge indenfor dette Lovforslags Ramme. Det er kun et enkelt lille Punkt, jeg vil berøre, og hvorpaa jeg vil tillade mig at henlede det meget ærede Udvalgs Opmærksomhed samt ligeledes den høitærede Justitsministers Opmærksomhed. Der er under Nr. 6 stillet et Ændringsforslag til § 1, der skulde have til Følge, at alt Markarbejde bliver givet fri, uanset hvilket som helst det er og paa hvilken som helst Aars-tid det foretages. Jeg antager, at Udvalget er kommet til dette Resultat med særlig Hensyn til de ganske smaa Jordbrug; thi det er for dem ganske væsentligt, at Markarbejde er tilladt ogsaa om Helligdagen; det meste Arbejde, der bliver udført paa disse smaa Jordblodder, bliver ganske vist udført om Helligdagene, og har hidtil været udført paa Helligdagene, enten det har været tilladt eller ikke; men denne almindelige Tilladelse, som kan være meget rigtig og nyttig for de smaa Jordbrugere, kan høre Forhold med sig, som kunne være til stor Forstyrrelse. Vi vide Alle, i hvilket Omfang vore større Jordbrug befinde sig, og at vi fra den stille, fredelige Jærdsfel paa vore Marker gaa over til Anvendelsen af Apparater, der ingenlunde ere saa fredssommelige, i det Mindste ikke i deres hele Optraeden; de gjøre en overordentlig stor Støi og ere meget ubehagelige ikke blot for Kirken, naar de ere i dens Nærhed, men for Alle dem, der bo ved det Sted, hvor de virke. Man nærmer sig nu imidlertid til at bruge dem i store Kredse, og det vil vistnok ikke være ret længe, inden vi ere komne saa vidt, at der er saa større Gaarde og saa Byer paa Landet, hvor man ikke har Dampmaskiner i stort Omraade til dermed at besørge sin Høst. Vi ville snart være komne saa vidt, at den meste Sæd bliver tærsket paa den Maade, og naar den nævnte Bestemmelse bliver staaende usforandret, er der Ingen, der kan forbyde, at et Lokomobil plantes op i en By midt under Gudstjenesten og arbejder af alle Livsens Kræfter. Det er Markarbejder, Ingen kan forhindre det, men det kan ikke benægtes, at Skigt ikke vil være til stor For-nøielse. Det Samme kan hændes ved de store